

Протокол

№

гр. София, 26.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІІІ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **586** по описа за **2024** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09,12 часа, се явиха:

КАСАТОРЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен, не се явява, явява се АДВ. Ю., определен от САК и назначен за процесуален представител на Е. М., с определение на първоинстанционния съд.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. Н., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор К..

АДВ. Ю.: Моля да не се дава ход на делото, с оглед неявяването на ищеца, тъй като той заяви в предходното съдебно заседание, че държи на личното упражняване правото си на участие в делото. Аз съм назначен за упражняване на правна помощ, а не за процесуално представителство.

Отделно от това считам, че са налице основания за отвод на член от съдебния състав – съдия Л. Х., която многократно до този момент се е отвеждала по мои дела, поради съмнение в предубеденост и липса на безпристрастност. Така, че ако се даде ход на делото Ви моля да се произнесе съдебният състав по отвод на съдия Л. Х..

ЮРК. Н.: Моля да дадете ход на делото. Считам, че не са налице процесуални пречки за издаване ход на делото. Жалбоподателят е представляван от процесуален представител, който е по много негови дела и считам, че той има доверие, че ще защити интересите му. Освен това явно му е предоставено, видно от призовката участие в днешното съдебно заседание и чрез видеоконферентна връзка, от която той не се е възползвал, така че считам, че не са налице процесуални пречки и моля да дадете ход на делото.

По отношение на искането за отвод считам, че не са налице основания за такъв.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че процедурата по призоваване е редовна, поради което не са налице пречки за даване ход делото.

По отношение на искането за отвод, всеки отвод е мотивиран с конкретно дело по конкретен казус, поради което не би следвало да се прави аналогия между различни дела и това, че определен член на състава се е отвеждал по друго дело, не считам, че към настоящия момент са налице основанията за отвод.

СЪДЪТ след съвещание по хода на делото намира следното:

В предходно съдебно заседание бе предоставена възможност на касационния жалбоподател Е. М. да участва в откритото заседание, чрез видеоконферентна връзка. Същият заяви, че желае лично да присъства по време на заседанието, поради което делото беше отложено за разглеждане днес 26.04.2024 г.

Касационният жалбоподател не се явява, като не са представени никакви доказателства, защо не се явява, въпреки че на настоящия съдебен състав е известно, че същият излежава в момента наказание лишаване от свобода и очевидно придвижването му е свързано с конвоиране от органите на ГДО.

От друга страна, съдът намира, че макар законът да дава право на страните да участват лично по време на съдебните заседания, налице е константна практика на ЕСПЧ, че желанието за такова лично участие не е абсолютна пречка за даване ход на делото пред касационната инстанция, когато от страната е представлявана от адвокат, какъвто е и настоящият случай.

Още повече, че нито Е. М., нито адв. Ю. са направили до момента изявления и искания, които да правят наложително личното участие на Е. М. в днешното съдебно заседание. По тази причина съдът намира, че неучастието на Е. М. в днешното съдебно заседание, не би нарушило по никакъв начин правото му на защита, или правото му на справедлив процес, гарантиран му от чл. 6 от ЕКЗПЧОС. По тази причина съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото.

СЪДЪТ по направеното искане за отвод на съдия Л. Х. след проведено съвещание, намира следното:

Основанията за отвод на съдия или на член на съдебен състав са регламентирани подробно в разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. от 1 до 6 от ГПК, който в случая намира приложение в настоящото производство по силата на чл. 144 от АПК.

В разглеждания случай е безспорно, че съдия Р., съдия Х. и съдия Ш. са участвали в разглеждането на други дела в АССГ, пълномощник на страна, по които е бил адвокат И. Ю.. Общозвестно е, че в АССГ са налице множество дела, по които участват едни и същи жалбоподатели или ищци, със съответните им процесуални представители. По всички тези дела се постановяват съдебни актове от съответните докладчици, след което в бъдеще чрез системата на случайното разпределение, гарантираща безпристрастност и превенция срещу корупционни практики, дела между същите страни и участници се разпределят отново на съдии, които вече са постановили даден съдебен акт. Тези обстоятелства по никакъв начин, не могат да бъдат основание да се приеме наличието на обосновано предположение за формирано вече предубеждение на съдия Х. или на друг член на настоящия съдебен състав към адв. Ю. или към лицето, което той представлява по настоящето дело. Съдиите от настоящия съдебен състав не познават лично Е. М. или неговият пълномощник. Връзките с пълномощника на касатора са единствено по повод на процесуалното

представителство, което адв. И. Ю. е осъществявал по дела, водени от него в АССГ. Този факт не може да представлява основание за отвод. Ако се приеме противното, то това би означавало, че в АССГ не биха могли да бъдат разглеждани по никакъв начин дела, по които пълномощник на страна е адвокат Ю..

За пълнота, следва да отбележи, че Съдебната практика, включително тази на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6(1) от Конвенцията приема, че понятието „независимост” на съда се отнася до връзката между съдията като представител на съдебната власт и останалите власти, докато „безпристрастността” трябва да съществува по отношение на страните по делото.

За да е налице безпристрастност, от съда се изисква да не е предубеден, що се отнася до решенията, които му предстои да вземе, да не си позволява да се влияе от информация, съществуваща извън съдебната зала, от обществени нагласи или от каквото и да било натиск, а да основава съдебния си акт на база фактите, установени по време на процеса. Когато проверява дали един съд или съдия е бил предубеден, ЕСПЧ прави разлика между обективния и субективния подход към безпристрастността, макар да отчита, че едно и също поведение може да се обхване и от двата подхода. Този извод ЕСПЧ направи по делото „К. срещу К.“ (Kurişanov v. C.).

Според субективния подход, въпросът за наличието на безпристрастност се решава на базата на проверката на личното убеждение или поведение, или интерес на конкретния съдия по конкретното дело, докато обективният подход служи за установяване, дали съдията е предложил достатъчно гаранции, за да изключи каквото и да било легитимно съмнение, че предубедеността му е възможна. Обективният подход служи за разрешаване на въпроса дали начинът, по който съдебният състав е бил изграден и организиран, или пък наличието на известно съвпадение или последователност на функциите на един или няколко негови членове, ако, примерно член на съдебния състав е бил е прокурор, а сега е съдия по същото дело, могат да породят съмнения относно безпристрастността на състава или на съответен негов член. Ако има основателна причина за такива съмнения, дори и да няма конкретна индикация за лична предубеденост на съответното лице, това само по себе си води до недопустима заплаха за доверието, което съдът трябва да внушава в едно демократично общество. Според цитираното по-горе решение на ЕСПЧ, опасението, че на съда или на конкретен съдия им липсва безпристрастност трябва да е такова, че да може да бъде определено като „обективно оправдано или подкрепено” и гледната точка на подсъдимия по въпроса, макар и важна, не е от решаващо значение. Следователно в практиката си ЕСПЧ преценява обективния критерий на база съществуващи факти от действителността, които обективно могат да породят съмнения в безпристрастността на членовете на съдебния състав.

Субективният подход се отнася до личната безпристрастност на членовете на съдебния състав, която поначало се предполага до доказване на противното. Личната пристрастност на съдията е по-трудно установима и по правило се извежда от отношението му, проявено в процеса или от съдържанието на съдебното решение.

В разглеждания казус, не са налице обективни предпоставки, даващи възможност да се приеме, че по отношение на съдия Р., съдия Х. и съдия Ш. съществува обосновано предположение за липса на безпристрастност. Същите не са отправяли изявления, показващи негативно отношение към ищеца или неговия пълномощник и не са правили публични изказвания, показващи предварителна нагласа за постановяването

на определен резултат от конкретния правен спор. Това, че по друго дело е постановен акт, който не е отговарял на очакванията на адвокат Ю., не може да бъде основание за извод, че съдия Х. е предубедена и пристрастна и по настоящето дело.

По изложените мотиви настоящият съдебен състав, намира, че в интерес на правосъдието в случая е жалбата на Е. М., да бъде разгледана от настоящия съдебен състав, защото както се посочи по-горе, не са налице никакви обективни предпоставки за наличие на предубеденост или заинтересованост на който и да е член от състава от изхода на спора.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. Ю. за отвод на съдия Х. от разглеждането на адм. дело № 586/2024 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила току що медицинска справка от ГДИН с днешна дата, в която се сочи, че Е. Д. М. има оплаквания от артериална хипертония и има симптоми на остро респираторно заболяване, поради което не може да пътува с общ конвой и не може да присъства по време на съдебно заседание.

АДВ. Ю.: На първо място, по отношение на току-що произнесеното от Вас определение, с което оставихте без уважение искането ми за отвод на член от съдебния състав, Ви моля да ревизирате същото, доколкото съображенията Ви касаеха всъщност мои оплаквания от неблагоприятен изход на конкретно дело от решение, постановено от съдия Х.. Но всъщност моите съображения за отвода касаят неколкостепенни отводи, които съдия Х. е правила по дела на различни ищци, на които аз съм бил техен процесуален представител и поради съмнения в лично негативни отношения на съдия Л. Х. към мен като личност, а не по конкретно дело, което се извежда от факта, че се касае за дела, които са добре известни на съдия Х., тъй като тя лично е правила отвода и служебно са ѝ известни – касаят различни мои доверители и общото е моята личност. Единият се казва С. А. Д., другият мисля, че беше К. П. С., който вече не е сред нас, за съжаление почина и ако не се лъжа има и трето лице, но това е било отдавна във времето и в момента не мога да се сетя. Така, че вероятно аз не съм достатъчно ясно заявил искането си, но това е моето основно съображение, а пък това съображение нямаше мотиви в съдебния акт. И ако отново бъде отказано моето искане за отвод по тези съображения и ако съдия Х. толкова държи да правораздава по моите дела и по някакъв начин да вреди на моите доверители, ще бъда принуден по друг начин да потърся правата си, тъй като аз считам, че по този начин се накърняват моите права - възпрепятства възможността да упражнявам професията по начина, по който предполага принципите на правосъдието.

На второ място, по отношение на г-н М., който очевидно не се явява по обективни и независещи от него причини от здравословен характер, искам да Ви уведомя, че служебно ни е известно, че г-н М. многократно е завеждал различни съдебни процедури срещу първоинстанционния съдия по настоящо дело – съдия Е. П., бивш представител на така небезизвестния закрит Специализиран съд, където тя многократно е нарушавала правото му на свободно придвижване. Това ни стана известно по друго дело на същия този 21 състав на АССГ и г-н М. би могъл и да иска да представи пред настоящия съдебен състав конкретни доказателства и информация

за делата, които са водени от него лично срещу първоинстанционния съдия, а на мен не са ми известни, тъй като аз не съм участвал в същите и Ви моля да му бъде предоставена тази възможност независимо, че в съдебния състав фигурира член, който съм убеден, че с всяко едно действие ще отхвърли всяко едно мое искане – това е моето вътрешно убеждение и вярване, по някаква причина, необяснима за мен, но е факт, досега винаги така се е случвало.

ЮРК. Н.: Считам, че отново е неоснователно искането за отвод. Предоставям на съда по останалите искания.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че мотивите на съда бяха достатъчно подробни и няма нужда от допълването им. По отношение на представената справка считам, че същата не отговаря на условията на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза.

АДВ. Ю.: Имам още едно искане, след становището на прокурора. Споделям становището на прокурора и Ви моля органът, който е издал този там така наречен документ да бъде санкциониран по някакъв начин от съда и да спазва нормативните разпоредби, като издава документи. Моля органът, който е издал докладваната справка за медицински преглед да бъде санкциониран, защото същата не отговаря на изискванията на Наредбата за медицинската експертиза.

СЪДЪТ, с оглед така направеното допълнение от адв. Ю. намира, че дължи излагането на допълнителни мотиви към определението, с което бе отхвърлено искането за отвод на съдия Х..

На настоящия съдебен състав е служебно известно, както бе посочено и в определението, че съдия Х. е разглеждала и други дела по спорове в АССГ, по които пълномощник на страните е бил адв. Ю.. Също така на настоящия съдебен състав е известно, че повечето от делата, по които съдия Х. си е направила отвод, касаят искиове срещу НАП, във връзка с публично изнасяне на лични данни, събирани и обработвани от НАП. В тази връзка, отводът на съдия Х. е бил мотивиран от факта, че нейните лични данни също са били публично огласени и същата е могла да бъде потенциален ищец срещу НАП, поради което в тези случаи би било налице предположение за нейна лична предубеденост.

Както бе посочено обаче по-горе, съдът намира за неоснователно оплакването на адв. Ю., че съдия Х. има лично, изразено негативно отношение към него, което накърнява правата на неговите доверители и реално не дава възможност същият да упражнява в пълен обем адвокатската си професия.

Съдия Х. не е правила никакви лични изявления срещу адв. Ю., които да са станали обществено достояние, нито по време на разглеждането на настоящия спор в съдебно заседание, нито извън съдебно заседание. Съдия Х. не е изразявала лично негативно отношение към адв. Ю., или към неговия доверител Е. М.. Поради тази причина, съдът намира, че само личното субективно усещане на адв. Ю. за това, че съдия Х. е по някакъв начин предубедена към него, не е достатъчно основание същата да си направи отвод от разглеждането на настоящия спор.

Поради изложените съображения, съдът намира, че не е налице предпоставка за ревизиране на вече постановеното определение за отвод на съдия Х. от разглеждането на КНАХД № 586/2024 г.

СЪДЪТ след съвещание, съобразявайки представената медицинска справка намира, че същата следва да бъде взета предвид при преценката за наличие на предпоставки за

даване ход на делото, независимо дали тази справка отговаря на изискванията на Наредбата за медицинската експертиза или не, същата поне за момента представлява официален документ и има обвързваща съда материалнодоказателствена сила, досежно обстоятелството, че Е. М. страда от заболяване в момента, което не му позволява да присъства по време на днешното съдебно заседание, поради тази причина съдът намира, че не може да даде ход на делото в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ОТЛАГА И НАСРОЧВА същото за 14.06.2024 г., от 13,30 часа, за която дата и час адв. Ю., юрк. Н. и представителят на СГП – уведомени лично.

Във връзка с направеното изявление от адв. Ю., че Е. М. желае да представи доказателства, предвид на обстоятелството, че същият е негов процесуален представител,

МУ УКАЗВА най-късно в 10-дневен срок от днес да представи такива доказателства в писмен вид, най-малкото поради обстоятелството, че останалите страни – ответникът и прокуратурата следва да имат възможност да вземат отношение по тях.

ПРЕДУПРЕЖДАВА адв. Ю., че непредставянето на такива доказателства в указания срок, ще мотивира съда да не допуска събирането им в бъдеще, защото непредставянето им ще представлява основание да се приеме, че касационният жалбоподател желае целенасочено отлагане на настоящето производство.

ПРЕДУПРЕЖДАВА касационния жалбоподател Е. М., че последващо отлагане на делото, независимо от причината, включително и медицинска такава няма да бъде допускано.

ДА СЕ ИЗПРАТИ писмо до ГДО за конвоирането на Е. М. за следващото съдебно заседание на 14.06.2024 г.

ДА СЕ ИЗПРАТИ писмо до началника на Затвора – С., с което същият да бъде уведомен, че следва на 14.06.2024 г., в 13,30 ч. да се осигурят условията за евентуално провеждане и на видеоконферентна връзка, в случай че по някаква причина Е. М. не може да се яви лично.

АДВ. Ю.: Моля да ми бъде даден 14-дневен срок, с оглед на това, че предстоят неприсъствени дни и Е. М. е лишен от свобода и това възпрепятства представянето на доказателства.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Ю. в 14-дневен срок от днес да представи такива доказателства.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,46 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: